

הצילו אחת מהבחורות המאופרות שוכבת על מיטה, כששתי בנות מאופרות רוכנות מעליה. הבנות, שהיו יפות לפני ביצוע היצירה המפוארת על פניהן, זכו בכינויים מעניינים כמו: «חתולת

סבתא זוהרת מלי לנגוצקי, מעצבת הפנים, שעיצבה את המקום, מדהימה בגופה החטוב למרות גילה. לצידה, הזמר דודו דור, מבעלי המקום, שהוא גם אחיו של סולימן הגדול, אביו של הזמר יזהר כהן.

תשע
נשמות למקום
אחד. מעשה בחוסר
הצלחה * מסיבה
שהיא כמו חיסון

חמש בא
לבכות

המקום הזה עבר כל כך הרבה גילגולים בשנה האחרונה, שממש לבכות. בתחילה קראו לו הנור

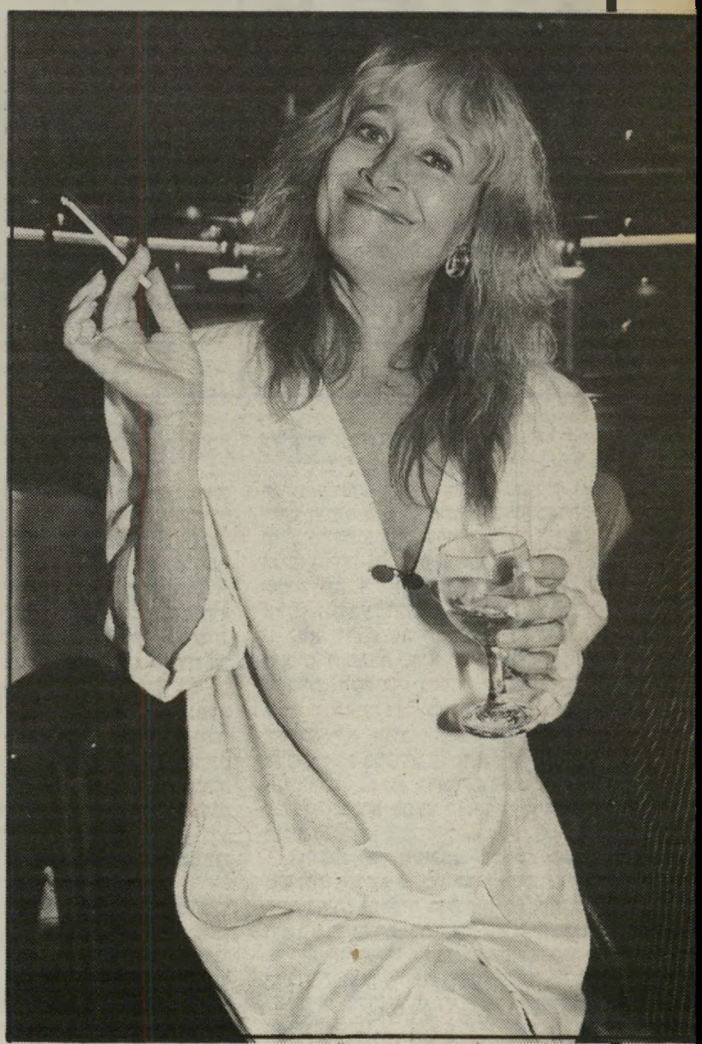

האחות

דפנה פירזט, יינית-הטלוויזיה דליה מזור. זטרה. והוא היה בניהולם של בני אלון ואילן קוביקו, האחייין של המיליונר יוסליה בוכמן. לאחר מכן שונה שם המקום למירפסח, והיה בניהולו של איש חיי-הלילה, עודד בלומנסלד. כיום המקום נמצא בבעלותם של חמישה, ביניהם הזמר איתמר כהן ודודו דור, אחיו של סולימן הגדול.

הבת של מרון השחקנית דפנה רכטר היא בתם של השחקנית חנה מרון והארכיטקט יעקב רכטר. לצידה, השחקן נתן דטנר. ציפי פינס (צילום מימין), מנהלת תיאטרון באר-שבע, חגגה בחברת בעלה, רואה-החשבון עמוס פרושן.

כמו חיסון משולש

תיאטרון באר-שבע נוהג בררר-כלל, לחגוג את המסיבות שלו הרחק מההמון התל-אביבי. הם אזהבים לעשות זאת בחוג המישפתה המצומצמת, אבל לא שוכחים להעביר ידיעות לתיקשורת התל-אביבית, אולי מפני שהתיקשורת לא נוהגת להדרים לבאר-שבע. הפעם הם חרגו ממינהגם ועשו לעצמם מסיבה כסיגנון המישפתתי המפורסם, אבל בתל-אביב, ולא רק בתל-אביב, אלא במיסעדה שאחד מבעליה הוא **שכמוליק זילרזני**, שחקן וחבר מועצת עיריית תל-אביב. הסיבה למסיבה היתה משולשת. אמנם באופן רישמי נאמר שזאת מסיבה להצגת המאה של קומדיה שני פעויות. אך כשהגיעו חלק מהאורחים ולא הבינו בדיוק מה עושים במקום כליכך הרבה נוכחים, הוסבר להם שמסיבה משולשת היא ממש כמו חיסון משולש — מרוכות ויעילה. על הבר ניתן היה לראות את המחזאי **מיכה לויני** סוף משוחח עם המחזאי **הילל מיטלסונקט**. המוסי-קאי **שלמה גרוניך**, שחיבר את המוסיקה לאחת ההצגות, היה שקט, אולי בגלל השעה המאוחרת, אך השחי-קנית **דסנה רכטר** היתה כמו כספית, וכל כמה דקות התחבקה והתנשקה עם אורח אחר. **עיריית שנקר**, מבעלי המקום, יאפית תל-אביבית בעלת ידע קולינארי נרחב, עודדה את הקרואים לטעום מהמוזנות שהכינו הטבחים. אמנם התפריט לא היה עשיר במיוחד, אך כנראה ששחקני תיאטרון מסתפקים במועט בימים אלה.